14. 11. 2011

ID: 78487

Smlouva o dílo

Sjednáním důsledků změny díla na výši jeho ceny ve smyslu ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. je třeba rozumět dohodu o konkrétním snížení či zvýšení ceny díla (o jeho nové ceně) nebo alespoň stanovení způsobu určení příslušné změny ceny

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Cdo 1818/2011, ze dne 29.8.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně K., spol. s r. o., se sídlem v B., zastoupené JUDr. T. F., advokátem, se sídlem v B., proti žalované S. E. spol. s r. o., se sídlem v B., zastoupené JUDr. V. P., advokátem, se sídlem v B., o zaplacení částky 2.087.350,50 Kč s příslušenstvím, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 7 Cm 226/2005, o dovolání žalované proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. října 2010, č. j. 14 Cmo 257/2010-295, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 17. února 2010, č. j. 7 Cm 226/2005-201, zamítl žalobu o zaplacení částky 2.087.350,50 Kč s úrokem z prodlení (výrok pod bodem I) a rozhodl o nákladech řízení (výrok pod bodem II).

Soud prvního stupně zjistil, že mezi žalobkyní a žalovanou byla dne 12. května 2003 uzavřena smlouva o dílo označená jako Souhrn smluvních dohod, jejíž součástí byly mimo jiné tzv. Další ujednání k souhrnu smluvních dohod č. 33/2003/EX, Všeobecné podmínky FIDIC Část I. a Zvláštní podmínky FIDIC Část II. a jíž se žalobkyně zavázala provést pro žalovanou výrobu, dodávku a montáž ocelové konstrukce pro objekt SO 651 – Železniční most (dále jen „SO 651“) stavby „Přeložka silnice I/33 Česká Skalice“. Ve smlouvě byla dohodnuta cena díla ve výši 10.769.808,- Kč (včetně 5% DPH) jako cena nejvýše přípustná, kterou je možno překročit jen za podmínek uvedených ve smlouvě. Dne 14. července 2003 žalovaná uhradila zálohu ve výši 3.000.000,- Kč. Podle předložených zápisů o jednáních, jichž byli vedle žalobkyně a žalované účastni též zástupci jiných firem včetně investora, bylo dne 5. prosince 2003 na základě stanovisek jednotlivých účastníků dohodnuto, že dodávka plechů pro SO 651 se uskuteční od jiného dodavatele, a žalobkyně byla požádána o zrušení objednávky plechů od dodavatele stávajícího, dne 13. února 2004 bylo ujednáno, že navýšení ceny díla vlivem změny základního materiálu SO 651 z plechů S 355 J2G3 na S 355 NL bude provedeno v souladu s požadavky FIDIC, a dne 6. května 2004 bylo dohodnuto, že žalovaná jako dodavatel objektu SO 651 doloží rozdíl ceny použitého materiálu NL oproti původnímu zadání. Fakturou č. 104101 ze dne 10. června 2004 splatnou 3. září 2004 žalobkyně vyúčtovala žalované za dodávku a montáž OK železničního mostu částku 12.205.782,40 Kč, po odpočtu zálohy k úhradě částku 9.205.782,40 Kč; tu žalovaná uhradila. Fakturou č. 104121 ze dne 7. července 2004 pak žalobkyně vyfakturovala žalované rozdíl ceny díla z důvodu změny materiálu v celkové výši 2.087.350,50 Kč; přílohou bylo „Vyúčtování rozdílu ceny mezi plechy S 355 J2G3 uvedených v kupní smlouvě a plechy S 355 NL požadovaných dodatečně investorem“, podle něhož rozdíl v ceně plechů činí 1.754.076,60 Kč (plus 19% DPH). Žalobkyně řádně plnila a dne 12. srpna 2004 předala dílo žalované, přičemž žalovaná v předávacím protokole prohlásila, že dílo je provedeno „v množství, jakosti a dle požadavků objednatele a v souladu s normami uvedenými v předané dokumentaci“. Dopisem ze dne 16. srpna 2004 žalovaná fakturu č. 104121 vrátila žalobkyni s odůvodněním, že tyto náklady generální dodavatel stavby prozatím neuznal a až do vyřešení situace tedy tuto fakturu nemůže uznat ani ona. Dne 24. ledna 2006 byl mezi společností Stavby silnic a železnic, a. s., jako

objednatelem a žalovanou jako zhotovitelem uzavřen dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo, jehož předmětem bylo zvýšení ceny díla ohledně SO 651 o částku 1.754.077,- Kč (spolu s DPH o částku 2.087.351,63 Kč), a tato částka byla žalované jejím objednatelem uhrazena.

Soud prvního stupně shledal nesporným, že v průběhu realizace díla došlo mezi žalobkyní, žalovanou, projektantem a investorem k dohodě o změně materiálu, ze kterého bude ocelová konstrukce vyrobena, tak, že původní plech S355 J2G3 bude zaměněn za kvalitnější a dražší plech S355 NL, přičemž rozdíl ceny mezi původně dohodnutým a skutečně použitým materiálem činil 2.087.350,50 Kč. Dospěl však k závěru, že uvedenými zápisy nedošlo ke změně smlouvy o dílo (nelze je považovat za její dodatek), neboť jsou v otázce navýšení ceny zcela nekonkrétní a ani po formální stránce nelze usuzovat, že jimi mělo dojít ke změně smlouvy (jednání nebyla svolána proto, aby se řešil problém navýšení ceny z důvodu změny použitého materiálu). Soud prvního stupně dovodil, že žalobkyně nedodržela postup dohodnutý ve smlouvě, že každá změna rozsahu prací či ceny podléhá změnovému řízení u objednatele a že změnu lze ve fakturaci uplatnit až po schválení změny formou dodatku ke smlouvě. Protože dodatek ke smlouvě uzavřen nebyl, žalobkyni právo fakturovat navýšenou cenu nevzniklo. Soud prvního stupně uzavřel, že nedošlo-li ke změně smlouvy, nelze aplikovat ani ustanovení § 549 odst. 2 obchodního zákoníku (dále též jen „obch. zák.“).

K odvolání žalobkyně Vrchní soud v Olomouci rozsudkem ze dne 27. října 2010, č. j. 14 Cmo 257/2010-295, rozsudek soudu prvního stupně změnil v části výroku pod bodem I tak, že uložil žalované zaplatit žalobkyni částku 2.087.350,50 Kč s úroky z prodlení ve výši 3% ročně z částky 658.037,20 Kč od 6. listopadu 2004 do 29. května 2006, z částky 1.372.693,85 Kč od 30. května 2006 do 12. listopadu 2009 a z částky 2.087.350,50 Kč od 13. listopadu 2009 do zaplacení (výrok pod bodem I), ve zbývající části výroku pod bodem I tento rozsudek potvrdil (výrok pod bodem II) a rozhodl o nákladech řízení před soudy obou stupňů (výroky pod body III a IV).

Odvolací soud poté, co zopakoval dokazování listinami, doplnil skutkový stav věci o zjištění, že účastníci nesjednali možnost měnit smlouvu o dílo jen písemně, že podle předávacího protokolu bylo prohlídkou zjištěno, že dílo bylo provedeno v množství, jakosti a dle požadavku objednatele, že na poradě dne 5. prosince 2003 bylo dohodnuto, že dodávka plechu se uskuteční od jiného výrobce a objednána bude ocel S355 NL, že při jednání dne 13. února 2004 se účastníci dohodli, že navýšení ceny díla vlivem změny základního materiálu z S355 J2G3 na S355 NL bude provedeno v souladu s požadavky FIDIC, že podle zápisu z jednání ze dne 6. května 204 dodavatel objektu SO 651 SDS EXMOST spol. s r. o. doloží rozdíl ceny použitého materiálu NL oproti původnímu zadání, že dílenská přejímka uskutečněná v době od 9. dubna do 3. června 2004 se týkala mostu s ocelovou nosnou konstrukcí a základní použitý materiál byl S355 NL a že fakturou č. 104121 vystavenou dne 7. července 2004 na částku 2.087.350,50 Kč splatnou 7. července 2004 žalobkyně žalované vyúčtovala rozdíl ceny z důvodu změny materiálu na SO 651 podle jeho sdělení ze dne 16. února 2004, č. 041/2004 (vyúčtování rozdílu ceny mezi plechy S355 J2G3 uvedených ve smlouvě a plechy S355 NL požadovaných dodatečně investorem).

Odvolací soud vyložil, že ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. obsahuje úpravu pro případ kvalitativní změny díla dohodnuté po uzavření smlouvy a pro případ, že schází dohoda o ceně. Z provedených důkazů zjistil, že účastníci se dohodli na kvalitativní změně díla, ovšem nesjednali si její důsledky na výši ceny. Na základě toho uzavřel, že žalovaná je podle ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. povinna zaplatit cenu zvýšenou s přihlédnutím k rozdílu v rozsahu nutné činnosti a v účelných nákladech spojených se změněným prováděním díla, a to v žalované výši mezi účastníky nesporného rozdílu v ceně plechu. Splatnost žalované částky posoudil podle ujednání smlouvy o splatnosti ceny díla a přiznal žalobkyni část uplatněného nároku na úroky z prodlení.

Rozsudek odvolacího soudu v měnící části výroku pod bodem I napadla žalovaná dovoláním, odkazujíc co do jeho přípustnosti na ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a co do důvodů na

ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) a § 241a odst. 3 o. s. ř.

Dovolatelka především vytkla odvolacímu soudu, že obsah zápisu ze dne 13. února 2004 nesprávně právně posoudil, jestliže jej považoval za důkaz o uzavřené dohodě o navýšení ceny díla vlivem změny materiálu ocelové konstrukce (na jiném místě namítla, že tento zápis byl nesprávně posouzen jako změna smlouvy o dílo). Argumentovala, že vůle na její straně učinit při jednání dne 13. února 2004 ani při ostatních vícestranných jednáních o realizaci díla „právní úkon – změnu smlouvy o dílo, tedy navýšení ceny díla z důvodu změny materiálu, nebyla a teoreticky nemohla být“, neboť „postup změny díla“ byl sjednán ve smlouvě o dílo (Souhrn smluvních dohod, čl. IV – změny ceny, příloha č. 1 – Další ujednání k souhrnu smluvních dohod č. 33/2003/EX.) tak, že „každá změna ceny rozsahu prací či ceny, uznaná investorem a projektantem a zaevidovaná ve stavebním deníku, podléhá změnovému řízení objednatele“ a že změnu lze ve fakturaci uplatnit až po schválení změny formou dodatku ke smlouvě o dílo. Žalovaná proto případnou změnu smlouvy o dílo předpokládala až způsobem sjednaným ve smlouvě. Protože dodatek ke smlouvě uzavřen nebyl, právo fakturovat navýšenou cenu žalobkyni nevzniklo.

Pro případ, že by dovolací soud přesto dospěl k závěru, že „mezi účastníky došlo dne 13. února 2004 ke změně smlouvy o dílo a dohodě o navýšení ceny díla vlivem změny základního materiálu“, dovolatelka namítla, že ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. na tuto situaci aplikovat nelze. Vyjádřila názor, že odvolací soud toto ustanovení interpretoval nepřípustně zužujícím způsobem, vyložil-li výraz „nesjednají-li důsledky na výši ceny“ tak, že se účastníci musí dohodnout na zcela konkrétní změně ceny díla (na konkrétní částce). Sjednáním důsledků na výši ceny může být podle jejího mínění i (shora citované) ujednání týkající se „změny ceny rozsahu prací či ceny“ a údaj v zápise ze dne 13. května 2004, že navýšení ceny bude provedeno v souladu s požadavky FIDIC; takto byl dohodnut postup, jak bude změna ceny díla projednána, a byly tedy dohodnuty důsledky změny díla na výši ceny.

Zároveň dovolatelka zdůraznila, že ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. není kogentní a vztah mezi účastníky by se jím řídil pouze za předpokladu, že by si nesjednali ve smlouvě podmínky, jak lze změnit sjednanou cenu díla, tedy na základě dodatku smlouvy o dílo, a kdy má zhotovitel nárok na „proplacení této změny“. Toto ustanovení také nestanoví, kdy má být cena zaplacena; podle ustanovení § 548 odst. 1 obch. zák. je objednatel povinen zaplatit cenu v době sjednané ve smlouvě, a ve smlouvě bylo sjednáno, že změnu ve fakturaci lze uplatnit až po schválení této změny formou dodatku ke smlouvě o dílo. Odvolací soud tak podle mínění dovolatelky pochybil, jestliže v situaci, kdy tu bylo ujednání o tom, jak má být placena cena díla, popř. změněná cena díla, namísto ustanovení § 549 obch. zák. neaplikoval ustanovení § 548 odst. 1 obch. zák.

Dovolatelka má též za to, že dospěl-li odvolací soud k zjištění, že „účastníci se dohodli na změně ceny díla, ale nesjednali její důsledky na výši ceny, ačkoliv ve spise je založena smlouva o dílo, z níž vyplývá dohoda účastníků o tom jak má být postupováno při úhradě ceny díla, jakým způsobem lze měnit dílo a sjednanou cenu díla a jak má být v případě změny ceny díla tato změněná cena uhrazena“, pak toto jeho zjištění nemá podle obsahu spisu oporu v provedeném dokazování.

Závěrem dovolatelka vytkla odvolacímu soudu, že pominul podmínky FIDIC, které byly součástí smlouvy, a v rozporu s nimi dospěl ke skutkovým zjištěním o sjednání změny díla zápisem ze dne 13. února 2004 a o tom, že účastníci nesjednali důsledky této změny na cenu díla, které nemají podle obsahu spisu oporu v provedeném dokazování. Argumentovala, že žalobkyně přistoupila na změnu materiálu pro ocelovou konstrukci mostu nikoliv na základě individuální dohody s žalovanou, nýbrž proto, že ve smlouvě o dílo akceptovala podmínky FIDIC, které umožňovaly investorovi stavby fakticky měnit parametry díla v průběhu jeho realizace, aniž to vyžadovalo souhlas či dohodu zhotovitele a jeho subdodavatelů; v tomto smyslu je třeba chápat obsah jednání podle zápisů z 5. prosince 2003, 13. února 2004 a 6. května 2004.

Dovolatelka navrhla, aby dovoláním napadené rozhodnutí odvolacího soudu bylo zrušeno a věc (v tomto rozsahu) vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně se k dovolání nevyjádřila.

Po zjištění, že dovolání bylo podáno ve lhůtě stanovené v § 240 odst. 1 občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“) oprávněnou osobou (účastníkem řízení) řádně zastoupenou advokátem, jímž bylo dovolání též sepsáno (§ 241 odst. 1, 4 o. s. ř.), Nejvyšší soud dovodil, že dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť směřuje proti výroku odvolacího soudu, kterým byl změněn rozsudek soudu prvního stupně.

Podle ustanovení § 242 odst. 3 o. s. ř. rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédne též k vadám uvedeným v § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3, jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, i když nebyly v dovolání uplatněny. Při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu je tedy dovolací soud zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody, včetně toho, jak je dovolatel obsahově vymezil.

Dovolání je nedůvodné.

Podle ustanovení § 536 obch. zák. smlouvou o dílo se zavazuje zhotovitel k provedení určitého díla a objednatel se zavazuje k zaplacení ceny za jeho provedení (odstavec 1). Cena musí být ve smlouvě dohodnuta nebo v ní musí být alespoň stanoven způsob jejího určení, ledaže z jednání o uzavření smlouvy vyplývá vůle stran uzavřít smlouvu i bez tohoto určení (odstavec 3).

Podle ustanovení § 546 odst. 1 obch. zák. objednatel je povinen zhotoviteli zaplatit cenu dohodnutou ve smlouvě nebo určenou způsobem stanoveným ve smlouvě. Není-li cena takto dohodnutá nebo určitelná a smlouva je přesto platná (§ 536 odst. 3), je objednatel povinen zaplatit cenu, která se obvykle platí za srovnatelné dílo v době uzavření smlouvy za obdobných obchodních podmínek.

Podle ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. dohodnou-li se strany po uzavření smlouvy na změně díla a nesjednají-li její důsledky na výši ceny, je objednatel povinen zaplatit cenu zvýšenou nebo sníženou s přihlédnutím k rozdílu v rozsahu nutné činnosti a v účelných nákladech spojených se změněným prováděním díla.

Podle ustanovení § 272 odst. 2 obch. zák. obsahuje-li písemně uzavřená smlouva ustanovení, že může být měněna nebo zrušena pouze dohodou stran v písemné formě, může být smlouva měněna nebo zrušena pouze písemně.

Žalovaná se v dovolání soustředila především na zpochybnění závěru, že mezi účastníky došlo k uzavření dohody o změně (zvýšení) ceny díla, tedy závěru, který odvolací soud neučinil. Zřejmě nepostřehla, že odvolací soud založil aplikaci ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. - v souladu s jeho hypotézou - na závěru právě opačném. Z téhož důvodu nelze přiznat relevanci námitce podsouvající odvolacímu soudu, že ze zápisu ze dne 13. února 2004 dovodil závěr o uzavření dohody o zvýšení ceny díla. Z tohoto zápisu, ovšem nikoliv jen z něho, nýbrž též ze zápisů z 5. prosince 2003 a 6. května 2004 a z protokolu o dílenské přejímce, odvolací soud dovodil, že účastníci se dohodli toliko na změně díla, to jest na změně jeho kvality, aniž došlo k dohodě o důsledcích této změny na výši ceny díla.

Dovoláním zpochybněný závěr odvolacího soudu, že účastníci se po uzavření smlouvy o dílo dohodli na změně díla (na použití kvalitnějšího a dražšího materiálu) má spolehlivý podklad ve výsledcích provedeného dokazování; poznatek o tom, že strany projevily po uzavření smlouvy o dílo souhlasně vůli změnit původně sjednané dílo, vyplývá nejen ze zápisů o jednání stran a dalších na díle

zainteresovaných osob, nýbrž i z následného jednání samotné dovolatelky, totiž ze zjištěné (a dovolatelkou nezpochybňované) skutečnosti, že s žalobkyní (byť bez výsledného efektu) nejméně od 13. února 2004 řešila způsob, jakým bude změna díla promítnuta do sjednané ceny, a že takto změněné dílo převzala s prohlášením, že též kvalitou odpovídá jejím požadavkům. Výtce, že odvolací soud pominul ujednání smlouvy o dílo upravující postup při změně smlouvy, nelze přisvědčit. Argumentuje-li totiž dovolatelka tím, že smlouva o dílo podmiňovala vznik nároku na zaplacení zvýšené ceny díla sjednáním dodatku ke smlouvě, pak – pokud má na mysli dodatek obsahující ujednání o změně díla – zřejmě přehlédla, že podle ustanovení § 272 odst. 2 obch. zák. je pro změnu nebo zrušení smlouvy v obchodních závazkových vztazích písemná forma stanovena jen v případě, že je podmínka písemné formy pro změnu uzavřené smlouvy stanovena ve smlouvě, o jejíž změnu jde (srov. shodně např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. května 2003, sp. zn. 29 Odo 214/2003, in www.nsoud.cz), a že podle dovoláním nezpochybněného zjištění odvolacího soudu písemná smlouva o dílo uzavřená mezi účastníky takové ustanovení neobsahovala. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že odvolací soud (zdůrazňuje možnost změnit smlouvu o dílo i jinak než písemně a odkazuje na zápisy o jednáních toliko jako na důkazy o uzavření dohody) dospěl k závěru o tom, že dohoda o změně díla byla uzavřena jinak než v písemné formě. Tato dohoda pak není ničím jiným než oním dodatkem, jehož se žalovaná dovolává a na jehož tvrzené absenci staví svou procesní obranu. Neobstojí ani dovolatelčin poukaz na to, že podle smlouvy o dílo muselo dohodě o její změně (tedy též dohodě o změně díla) předcházet uznání takové změny investorem a projektantem a tzv. změnové řízení u objednatele. Ze skutkových zjištění soudů nižších stupňů totiž vyplývá, že k dohodě o změně díla (nikoliv ovšem ke změně jeho ceny, k níž se zřejmě vztahují tyto dovolatelčiny námitky) došlo na základě požadavku investora, že dohody o změně materiálu byli vedle žalobkyně a žalované účastni též investor a projektant a že žalovaná jako objednatel dílo převzala s tím, že bylo provedeno v jakosti dle jejího požadavku. Za tohoto stavu není zřejmé, jaké pak ještě mělo u objednatele v otázce změny díla (záměny původně sjednaného materiálu za kvalitnější) proběhnout změnové řízení. Námitky dovolatelky založené na extrémně formalistické argumentaci nelze než označit za účelové.

Důvodnost nelze přiznat ani argumentaci poukazující na zvláštní oprávnění investora vyplývající z podmínek FIDIC. I kdyby totiž došlo ke změně smlouvy o dílo co do kvality díla projevem vůle třetí osoby, bylo by tomu tak proto, že k tomu strany této osobě ve smlouvě o dílo (odkazem na příslušné obchodní podmínky, srov. § 273 odst. 1 obch. zák.) sjednaly oprávnění a změna díla by tak i v takovém případě byla z věcného hlediska důsledkem dohody smluvních stran. Změna díla mechanismem popsaným dovolatelkou by tedy aplikaci ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. nevylučovala.

Dalším předpokladem aplikace ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. – vedle dohody o změně díla - je skutečnost, že strany nesjednaly důsledky této změny na výši ceny. Dovolatelka se mýlí v názoru, že za sjednání důsledků změny díla na výši jeho ceny lze považovat též ujednání samotné smlouvy o dílo, na něž poukazuje. Při výkladu výrazu „sjednání důsledků změny díla na výši ceny“ je třeba vycházet především z účelu tohoto ustanovení (ratio legis), jímž je umožnit určení změny ceny díla tam, kde se strany dohodly na změně díla v očekávání, že se dohodnou též na změně jeho ceny, k dohodě však nedošlo. Zároveň je třeba vzít na zřetel (argumentum a simili) ustanovení § 536 odst. 3 a § 546 odst. 1 obch. zák., která řeší – v rovině samotné smlouvy o dílo – obdobný problém obdobným způsobem a z nichž vyplývá požadavek, aby ve smlouvě o dílo byla cena díla dohodnuta nebo v ní byl alespoň stanoven způsob jejího určení, jinak (projevily-li strany při jednání o uzavření smlouvy vůli uzavřít smlouvu i bez tohoto určení) vzniká objednateli povinnost zaplatit cenu obvyklou. Z toho všeho pak lze dovodit, že sjednáním důsledků změny díla na výši jeho ceny ve smyslu ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. je třeba rozumět dohodu o konkrétním snížení či zvýšení ceny díla (o jeho nové ceně) nebo alespoň stanovení způsobu určení příslušné změny ceny. Předmětem úpravy těch ustanovení smlouvy o dílo, jimiž argumentuje dovolatelka, nejsou důsledky případné změny díla na výši jeho ceny, nýbrž postup vedoucí ke změně ceny díla dohodou o změně smlouvy o dílo; nejde tu o

nic jiného než o specifickou úpravu příslušného kontraktačního procesu.

Z téhož důvodu nelze přisvědčit dovolací argumentaci založené na skutečnosti, že ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. je ustanovením dispozitivním. Upravují-li ujednání smlouvy o dílo, na něž dovolatelka odkazuje, toliko postup, jímž lze dospět k dohodě o změně ceny díla, nikoliv řešení pro případ, že se takovou dohodu při sjednání změny díla uzavřít nezdaří, nejde o ujednání, jímž by strany ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák. vyloučily či se od něho odchýlily (srov. § 263 odst. 1 obch. zák.).

Lze proto uzavřít, že odvolací soud nepochybil, založil-li právní posouzení věci na aplikaci ustanovení § 549 odst. 2 obch. zák.

Protože z hlediska uplatněných dovolacích důvodů (srov. § 242 odst. 3, větu první, o. s. ř.) je rozsudek odvolacího soudu správný a dovoláním neuplatněné vady řízení, k nimž u přípustného dovolání dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti (srov. § 242 odst. 3, větu druhou, o. s. ř.), se ze spisu nepodávají, Nejvyšší soud dovolání žalované podle ustanovení § 243b odst. 2, část věty před středníkem, o. s. ř. zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Odpovědnost za vady
- Náhrada nákladů na výživu pozůstalých (jiných) osob
- Mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti
- Smlouva o dílo (exkluzivně pro předplatitele)
- Spotřebitelský úvěr (exkluzivně pro předplatitele)
- Starobní důchod (exkluzivně pro předplatitele)
- Veřejná obchodní společnost (exkluzivně pro předplatitele)
- Vypořádání SJM (exkluzivně pro předplatitele)
- Přiměřené protiplnění
- Předkupní právo
- Ochrana osobnosti